Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor?

Este incompatibilă calitatea de viceprimar cu cea de consilier local?

Cosmin DARIESCU[*]
Claudiu George PUPĂZAN[†]

Abstract:

The present paper tries to solve the conflict between Article 57 paragraph 7 of Law no. 215 of 2001, Law of the Local Public Administration, the consolidated form and Article 87 paragraph 1 letter a of Law no.161 of 2003 on Some Measures for Assuring the Transparency in Performing Public Dignities, Offices and within the Business World and for the Prevention and Punishment of Corruption, with the subsequent alterations. While Article 57 paragraph 7 of Law no. 215 of 2001, the consolidated form provides for the compatibility between the status of deputy mayor and the status of member of the city (village) council, Article 87 paragraph 1 letter a of Law no.161 of 2003 forbids such an association of statuses. Since July 21, 2006, Article 87 paragraph 1 letter a of Law no.161 of 2003 has been repealed by Article I point 111 of Law no. 286 of 2006 which repeals Article 18 paragraph 2, the second sentence, of Law no.393 of 2004 on the Statute of the Local Elected Officials (that provided for the incompatibility between the deputy mayor status and that of local counselor) as well as "any contrary legal provisions".

The abrogation of Article 87 paragraph 1 letter a of Law no. 161 of 2003 is supported by the principles of legislative technique and of legal interpretation as well as by the Modern Romanian Legal History**.**

Keywords:

deputy mayor; legal compatibility; city council, local counselor; Romanian Administrative Law, local public administration

[*] Lector universitar dr. , Facultatea de Drept, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza", Iaşi, E-mail: cdariescu@yahoo.com

[†] Asistent universitar drd., Facultatea de Drept, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza", Iaşi

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

1. Repere istorice, natura juridică şi rolul calităţii de viceprimar

Organizarea administrativă a aşezărilor umane a reprezentat din negurile istoriei o provocare pentru geniul uman, prin multitudinea sarcinilor de diverse naturi care se cereau îndeplinite. În epoca cuceririi romane, oraşele din Dacia, colonii şi municipii erau conduse de un sfat orăşenesc (*ordo decurionum*) şi de doi sau de patru magistraţi municipali superiori, după cum aşezarea era colonie sau doar municipiu. Aceşti magistraţi municipali superiori se numeau *duumviri*, pentru colonii (fiind în număr de doi) şi *quatuorvir*i, pentru municipii (fiind în număr de patru). În vreme ce sfatul avea preponderent atribuţii religioase şi financiare, duumvirii (sau quatuorvirii) aveau atribuţii judecătoreşti, administrative (adjudecau lucrările publice, arendau proprietăţile comunale) şi financiare*. Satele erau conduse de un sfat de consilieri (*ordo*) şi de doi sau de un singur magistrat, aleşi fie de săteni, fie numiţi de autorităţi superioare†. În evul mediu, pe teritoriul statelor medievale centralizate româneşti, oraşele aveau ca organe administrative proprii, un consiliu alcătuit din doisprezece pârgari (sau juraţi, în Transilvania) şi un şoltuz (sau un judeţ) aleşi pe termen de un an de către orăşeni. În Moldova, dintre pârgari, se desemna *pârgarul cel mare,* care avea rol de adjunct al şoltuzului‡, iar din a doua jumătate a sec. al XIV-lea, în anumite oraşe din Transilvania, pe lângă jude, apare un magistrat numit *Bürgermeister* (ales de orăşeni) şi un administrator. În aceeaşi epocă, organele de conducere ale satelor din Moldova şi din Ţara Românească au fost: pentru obştile libere, adunarea oamenilor buni şi bătrâni (cu atribuţii administrative, fiscale şi judiciare foarte largi) şi un cneaz(jude), înlocuit cu timpul de pârcălabul de sat (vătămanul, în Moldova), iar pentru satele aservite, reprezentantul stăpânului feudal (reprezentant numit vornic, ureadnic sau pârcălab) şi reprezentantul obştii numit vătăman (numai în Moldova). În Transilvania, satele erau conduse de un jude (cneaz) cu atribuţii legate de repartizarea loturilor de pământ şi a dărilor între membrii obştii şi de soluţionarea litigiilor dintre aceştia, precum şi de juraţi, aleşi dintre săteni. În epoca fanariotă, 85% din oraşele Moldovei şi 60% din oraşele Ţării Româneşti erau aservite. Din această cauză, cele mai importante organe de conducere urbană au devenit *pârcălabii* sau *ispravnicii* (reprezentanţi ai domniei). Tot în această perioadă, în administraţia urbană apare instituţia *epitropiei obştirii* ca expresie a intereselor locuitorilor oraşului în materie de gospodărie, asistenţă socială şi învăţământ§.

---

* *Guţan M.*, Istoria dreptului românesc, Ediţia a 2-a revăzută şi adăugită, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2008, p.23.

† Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice a Republicii Socialiste România, Istoria dreptului românesc, Vol.I, Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1980, p.89.

‡ *Guţan M.*, Istoria dreptului românesc, Ediţia a 2-a revăzută şi adăugită, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2008, p.90-91 şi 118.

§ Ibidem, pp.85-86, 117 şi 151-153.

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

Instituţia viceprimarului a fost introdusă, sub titulatura de *ajutor de primar,* prin Legea nr. 394 din 31 martie/11 aprilie 1864 Lege pentru comunele rurale şi urbane, în contextul profundelor reformelor promovate de Alexandru Ioan Cuza în a doua jumătate a sec. al XIX-lea*, ce aveau drept finalitate modernizarea administraţiei publice româneşti. Această nouă instituţie apărută, în procesul de dezvoltare al organelor locale de conducere, alături de primar si consiliul local, s-a remarcat prin noutatea ei deplină atât sub aspect substanţial cât şi formal. În pofida numeroaselor impedimente de ordin legislativ, funcţia de viceprimar s-a impus ca o necesitate obiectivă în viata colectivităţilor locale. Dacă la momentul apariţiei, instituţia viceprimarului se caracteriza prin importanţa redusă în administrarea treburilor publice şi prin pluripersonalitate (primarul alegând, dintre consilierii locali, între şase şi douăsprezece ajutoare de primar † în funcţie de numărul de locuitori ai comunelor rurale sau urbane), cu timpul rolul acesteia a crescut ajungându-se, în lumina reglementarii actuale,‡ ca viceprimarul să reprezinte un liant, o punte de legătura între organul executiv şi cel deliberativ de conducere la nivel local, să exercite atribuţiile delegate de către primar şi să fie înlocuitorul de drept al acestuia în caz de suspendare sau de vacanţă a funcţiei.§ În pofida unor asemenea prerogative, subordonarea faţă de primar şi faptul că viceprimarul nu reprezintă o autoritate de sine-stătătoare a administraţiei publice (lipsindu-i o competenţă proprie care să-i dea posibilitatea să emită acte administrative de autoritate) constituie impedimente în calea unei descentralizări depline la nivel local.

Viceprimarul reprezintă astfel un organ executiv de conducere constituit la nivelul unităţii administrativ teritoriale (comuna, oraş, municipiu), însărcinat să ducă la îndeplinire sarcinile delegate de către primar sub stricta supraveghere a acestuia.

* *Guţan M.*, Istoria administraţiei publice locale în statul roman modern, Editura All Beck, Bucureşti, 2005 p.116.

† Ibidem, p.116.

‡ Legea nr. 215/23 aprilie 2001, Legea a administraţiei publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României. Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001 şi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007 cu modificările şi completările următoare, ultima modificarea fiind cea introdusă prin Legea nr. 131 din 24 iunie 2008 (Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.485 din 30 iunie 2008).

§ Art.57 alin.2 din Legea nr. 215/2001, Legea a administraţiei publice locale*,* forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

2. Alegerea viceprimarului şi păstrarea statutului acestuia de consilier local potrivit prevederilor art. 57 al Legii nr. 215/2001, forma republicată cu modificările şi completările ulterioare

Alegerea viceprimarului reprezintă ultima etapă a constituirii organismelor locale de conducere. Propunerea pentru ocuparea funcţiei de viceprimar, în lipsa unor dispoziţii legale exprese, poate fi făcută fie de consilierii locali, fie de primar, fie de cetăţenii cu drept de vot ai colectivităţii locale. Pentru a putea fi aleasă în aceasta demnitate, o persoană trebuie să îndeplinească o singură condiţie şi anume: să aibă calitatea de consilier local în momentul desemnării. Odată îndeplinită aceasta condiţie, alegerea viceprimarului se va face, de către consiliul local, cu votul majorităţii consilierilor în funcţie.* Persoana în cauză îşi va exercita efectiv mandatul după declararea ei ca legal aleasă potrivit prevederilor Legii nr. 215/2001 republicată †.

Fiecare unitate administrativ teritorială, exceptând judeţul, are cate un viceprimar, municipiile reşedinţă de judeţ, precum şi Municipiul Bucureşti desemnând câte doi viceprimari. Durata mandatului viceprimarului este egală cu cea a consiliului local care l-a desemnat‡ , exercitarea funcţiei executive încetând odată cu expirarea mandatului consiliului local. Aceasta dependenţă a viceprimarului faţă de consiliul local îşi găseşte explicaţia în dispoziţiile art.57 alin. 7 din Legea nr. 215/2001 forma republicată care prevede că: „Pe durata exercitării mandatului, viceprimarul îşi păstrează statutul de consilier, fără să beneficieze de indemnizaţia aferentă acestui statut". Astfel, viceprimarul va beneficia de toate drepturile izvorâte din statutul său de consilier şi îşi va asuma toate obligaţiile prevăzute de lege.

* Art.57 alin.3 din Legea nr. 215/2001, Legea a administraţiei publice locale , forma republicată cu modificările şi completările ulterioare şi art. 77 pct. 1 al Legii nr.35/13 martie 2008 pentru alegerea Camerei Deputaţilor şi a Senatului şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităţilor administraţiei publice locale, a Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001 şi a Legii nr.393/2004 privind statutul aleşilor locali, cu modificările ulterioare..

† Art. 77 pct.3 al Legii nr.35/13 martie 2008 .

‡ Art.18 alin. 2 din Legea nr.393/2004 privind Statutul aleşilor locali, publicata in Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.912 din 7 octombrie 2004, aşa cum a fost modificat prin Articolul unic, punctul 1 al Legii nr. 216/5 iulie 2005 pentru modificarea Legii nr.393/2004 privind Statutul aleşilor locali şi prin Art.I pct.111 al Legii nr. 286/6 iulie 2007 pentru modificarea şi completarea Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001 .

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

3. Incompatibilitatea dintre calitatea de viceprimar şi cea de consilier local potrivit art. 87 alin.1 lit.a al Legii nr. 161/2003 cu modificările şi completările ulterioare

Cadrul normativ al incompatibilităţilor şi al conflictelor de interese în exercitarea demnităţilor şi a funcţiilor publice este conturat prin dispoziţiile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, cu modificările şi completările ulterioare.* Acest act normativ prevede incompatibilităţile aleşilor locali, aici găsindu-se enumerate şi acelea care-l vizează pe viceprimar. În acest sens, art. 87 alin.1 lit. a menţionează printre altele că: „funcţia de (...) viceprimar (…) este incompatibila cu funcţia de consilier local". Această dispoziţie este întregită prin art. 88 al.1 al aceluiaşi act normativ unde se precizează că: „funcţia de consilier local(…) este incompatibilă cu funcţia de(…)viceprimar".

4. Soluţionarea conflictului dintre prevederile art. 57 al Legii nr. 215/2001, forma republicată cu modificările şi completările ulterioare şi art. 87 alin.1 lit. a al Legii nr.161/2003 cu modificările şi completările ulterioare

Din cele de mai sus rezultă că există o contradicţie între dispoziţiile articolului 87 alin.1 lit. a al Legii nr. 161/2003 cu modificările ulterioare şi cele din art.57 alin.7 din Legea nr. 215/2001, forma republicată cu modificările ulterioare. Primul act normativ prevede că viceprimarul nu poate avea şi calitatea de consilier local, pe când cel de al doilea dispune că viceprimarul îşi păstrează şi calitatea de consilier local. Cum se soluţionează acest conflict de norme juridice?

Istoria modernă a dreptului românesc şi principiile generale de interpretare şi de redactare a legii sunt de un real folos în găsirea unei soluţii.

Art. 87 al Legii nr. 161/2003 a abrogat art. 62 din Legea nr. 215/2001-forma iniţială – articol care prevedea incompatibilităţile pentru primari şi viceprimari. Astfel, conform art. 62 al Legii nr. 215/2001, forma iniţială, calitatea de viceprimar era incompatibilă cu funcţiile şi calităţile prevăzute la art.30 alin.1 [din acelaşi act normativ- n.a.], care se aplică în mod corespunzător" (lit. a), cu orice funcţie de conducere din cadrul societăţilor comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială era acţionar majoritar, ori din cadrul societăţilor naţionale, companiilor naţionale sau regiilor autonome (lit. b) şi cu orice „alte activităţi sau funcţii publice, cu excepţia funcţiilor didactice şi a funcţiilor din

* Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003 şi modificată prin alte şaisprezece acte normative, cel mai recent fiind Legea nr.144/21 mai 2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale de Integritate (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 359/25 mai 2007 şi republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 535/3 august 2009).

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

cadrul unor fundaţii ori organizaţii neguvernamentale". Art. 30 alin.1 al Legii nr. 215/2001, forma iniţială reglementa incompatibilităţile pentru calitatea de consilier local, la lit. d precizându-se că exista incompatibilitate cu calitatea de primar (şi implicit de viceprimar).

De asemenea, art. 87 al Legii nr. 161/2003 era consonant cu prevederile art. 61, alin. 1 teza a doua din Legea nr. 215/2001 – forma originară – potrivit cărora calitatea de viceprimar era incompatibilă cu cea de consilier local.

Instituind această incompatibilitate, legiuitorul român a dorit să stabilească o separaţie clară de atribuţii între organul deliberativ de conducere al unităţii administrativ-teritoriale (consiliul local) şi cel executiv (reprezentat de primar). Această separaţie era impusă de inexistenţa unor raporturi de subordonare* între aceste două organisme sau între consilierii locali (luaţi individual) şi primar, respectiv viceprimar. Un alt motiv pentru care viceprimarul nu poate să-şi păstreze şi calitatea de consilier local ar fi şi posibilul conflict de interese care ar apărea, cu consecinţe nefaste în viata colectivităţii locale.† Un consilier local, având şi calitatea de viceprimar, ar putea avea un rol hotărâtor în adoptarea unui proiect de hotărâre de către consiliul local pentru ca apoi, tot el, , în calitate de organ executiv, să-l pună în aplicare prin emiterea de dispoziţii. S-ar ajunge în situaţia în care întregul mecanism de funcţionare al administraţiei publice locale (adoptare de hotărâri – punere în executare) să fie la discreţia unei singure persoane, ceea ce ar fi de neacceptat. Nu in ultimul rând, dubla calitate a unei persoanei de consilier local şi de viceprimar induce o dublare a volumului de lucru şi a responsabilităţilor acesteia, ceea ce i-ar afecta eficienţa în îndeplinirea ambelor roluri.

În evoluţia organizării administraţiei publice locale româneşti, un punct de referinţă l-a reprezentat Legea nr. 286/2006‡, act normativ care a adus modificări şi completări esenţiale Legii nr. 215/2001, *Legea administraţiei publice locale*. Unele dintre aceste modificări i-au vizat pe viceprimari. Astfel, dacă înainte de apariţia Legii nr. 286/2006, art.61 alin.2 teza a doua din Legea nr. 215/2001, forma originară preciza că viceprimarii nu pot fi in acelaşi timp şi consilieri locali, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2006 s-a renunţat la aceasta incompatibilitate prin art. I pct. 54 preluat în varianta republicată în 2007 a Legii nr. 215/2001 în art. 57. În prezent, art.57 alin.7 al Legii nr. 215/2001 prevede că viceprimarul îşi păstrează statutul de consilier local.

Principalul motiv care a stat la baza acestui demers este dorinţa legiuitorului de a uşura mecanismul decizional la nivel local pe calea unei mai strânse colaborări între autorităţile locale. Prin păstrarea calităţii de consilier

* Art.122 alin. 1 si art.123 alin. 4 din Constituţia României precum şi art.6 alin.2 din Legea nr. 215/2001, Legea administraţiei publice locale , forma iniţială, menţinut şi în forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

† Petrescu, R. N., Drept administrativ, Editura Hamangiu, Bucuresti 2009, pp. 181-182.

‡ Publicată în Monitorul Oficial al Romaniei , Partea I, nr.621 din 18 iulie 2006.

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

local de către viceprimar se doreşte strângerea legăturii dintre autoritatea executivă şi cea deliberativă în vederea unei mai bune soluţionări a treburilor publice. Este aceeaşi concepţie pe care legiuitorul o are şi în administraţia publică centrală în legătură cu strânsa colaborare ce trebuie să existe între Parlamentul României şi Guvern, oferind posibilitatea parlamentarilor, senatori sau deputaţi, de a fi membri ai executivului.* Totodată, prin dubla calitate a alesului local, sunt înlăturate o serie de neajunsuri care ar putea bloca activitatea consiliului local. În acest sens, dacă consilierul local şi-ar pierde definitiv calitatea de consilier ca urmare a desemnării sale în funcţia de viceprimar, numărul de consilieri s-ar reduce cu o persoană devenind par. Acest număr ar reprezenta un inconvenient în buna desfăşurare a procesului de adoptare a hotărârilor (ştiindu-se faptul că numărul consilierilor, este întotdeauna impar pentru a nu se ajunge la balotaj). Singura soluţie ar fi ca numărul de consilieri să fie completat cu un supleant care sa ocupe locul rămas vacant. Însă calitatea de viceprimar poate fi pierdută, fie ca urmare a revocării din funcţie†, fie prin eliberare din funcţie‡ (ca sancţiune disciplinară), în ambele situaţii prin hotărâre a consiliului local, ceea ce ar determina redobândirea de către fostul viceprimar a calităţii de consilier local. S-ar ajunge la o situaţie de neacceptat când două persoane, fostul viceprimar şi supleantul, ar ocupa in acelaşi timp un loc în consiliul local, în ambele situaţii fiind vorba de drepturi câştigate. Pentru a se evita situaţii ca cele prezentate mai sus legiuitorul a optat pentru păstrarea calităţii de consilier în cazul viceprimarului. În acelaşi timp au fost avute în vedere şi următoarele avantaje: renunţarea la supleant şi implicit renunţarea la costurile pentru susţinerea mandatului acestuia, renunţarea la indemnizaţie (viceprimarul nu beneficiază de indemnizaţia de consilier) şi menţinerea flexibilităţii mecanismului de desemnare şi de retragere a mandatului viceprimarului (acesta poate fi schimbat cu votul majoritarii consilierilor locali în funcţie, spre deosebire de vechea reglementare unde se cerea majoritate calificata).

Prioritatea dispoziţiilor articolului 57 alin. 7 din Legea nr. 215/2001, forma republicată în 2007, faţă de cele ale articolului 87 alin.1 lit. a din Legea nr. 161/2003 este susţinută de faptul că edictarea dispoziţiei art. 57 alin.7 din forma republicată a Legii nr. 215/2001, Legea administraţiei publice locale, prin care a fost reglementată compatibilitatea dintre viceprimar şi consilierul local, a fost posterioară edictării art.87 din Legea nr. 161/2003. Aceasta întrucât, aşa cum am menţionat şi mai sus, dispoziţia art. 57 alin.7 din forma republicată a Legii nr. 215/2001 a fost introdusă în acest act normativ prin art. I pct. 54 al

* Art.105 alin.1 din Constituţia României revizuită prin Legea nr.429/2003.

† Art.57 alin. 4 din Legea nr. 215/2001, Legea a administraţiei publice locale , forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

‡ Art.69 din Legea nr.393/2004 privind Statutul aleşilor locali cu modificările şi completările ulterioare, ultima modificare fiind introdusă prin Legea nr. 58 din 1 aprilie 2009 pentru modificarea art. 15 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali (Monitorul Oficial al României , Partea I, nr.227 din 7 aprilie 2009).

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

Legii nr.286/2006, deci la circa trei ani după edictarea art. 87 alin.1 lit. a al Legii nr. 161/2003. Acest fapt, conjugat cu abrogarea tacită, prin art. I pct. 54 al Legii nr. 286/2006 a dispoziţiei privind incompatibilitatea dintre calitatea de viceprimar şi cea de consilier local din fostul art. 61 al.1 teza a doua din Legea nr. 215/2001, forma originară, coroborat şi cu principiul potrivit căruia legea nouă, ca simbol al progresului juridic, este de imediată aplicare, înlocuind vechea reglementare*, ne duce la concluzia ca dispoziţia din art.87 alin. 1 al Legii nr. 161/2003 este abrogată implicit. Abrogarea aliniatului 1 al art. 87 al Legii nr. 161/2003 este susţinută şi de următoarele principii de tehnică legislativă pe care legiuitorul român este obligat să le aibă în vedere†, în momentul redactării unui proiect de act normativ: corelarea proiectului de lege cu ansamblul reglementarilor interne‡, cuprinderea într-un singur act normativ a reglementărilor de la acelaşi nivel şi cu acelaşi obiect§ şi abrogarea expresă a dispoziţiilor legale care vin în contradicţie cu reglementările preconizate**. De altfel, înseşi prevederile Legii nr. 286/2006 pentru modificarea şi completarea Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001 ne furnizează un argument în susţinerea tezei abrogării art. 87 alin.1 lit. a din Legea nr. 161/2003. Potrivit art. I pct. 111 al Legii nr. 286/2006, alineatul 2 al art. 157 al Legii nr. 215/2001, forma originară (adică actualul art. 133 alin.2 al formei republicate în 2007, cu modificările şi completările ulterioare) are următoarea formulare: „Pe aceeaşi dată [a intrării în vigoare a legii] se abrogă Legea administraţiei publice locale nr.69/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 18 aprilie 1996, cu modificările ulterioare, art. 15 alin. (2) lit. d) şi art. 18 alin. (2) teza II din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările ulterioare, precum şi orice alte dispoziţii contrare." Lăsând la o parte redactarea defectuoasă a acestui articol potrivit căreia de pe 23 mai 2001 (data intrării în vigoare a Legii nr. 215/2001) au fost abrogate prevederi ale unei legi din 2004, remarcăm formularea" se abrogă(...)art. 18 alin. (2) teza II alin. din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali (...) precum şi orice alte dispoziţii

* *Răuschi, Ş.,* Drept civil. Partea generală. Persoana fizică. Persoana juridică, Editura Fundaţiei „ Chemarea", Iaşi, 1993,p.28.

† Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.139 din 31 martie 2000, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004, cu modificările şi completările ulterioare, ultima modificare fiind introdusă prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 61/3 iunie 2009 (Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.390/9 iunie 2009).

‡ Art.6 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

§ Art.13 alin 1 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

** Art.16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

contrare". Potrivit art. 18 alin.2, teza a doua al Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali, „Viceprimarii nu pot fi în acelaşi timp şi consilieri". Această interdicţie a fost menţinută şi în formularea alin. 2 al art. 18 al Legii nr. 393/2004 introdusă prin Articolul unic, punctul 1 al Legii nr. 216/5 iulie 2005 pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali. Având în vedere aceste texte de lege, deducem că, cel puţin de la intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2006 (adică de pe 21 iulie 2006, potrivit art. 78 din Constituţia României, revizuită), art. 87 alin.1 lit. a al Legii nr. 161/2003 a fost abrogat, el având un conţinut identic cu art. 18 alin.2, teza a doua al Legii nr. 393/2004 cu modificările şi completările ulterioare, care a fost abrogat expres prin art. I pct. 111 al Legii nr. 286/2006. Dacă am susţine data sugerată de legiuitor prin redactarea art. I, pct. 111 al Legii nr. 286/2006 ca dată de abrogare a art. 87 alin.1 lit.a al Legii nr. 161/2003 şi al art. 18 alin.2, teza a doua al Legii nr. 393/2004, s-ar ajunge la situaţia absurdă în care Parlamentul ar fi adoptat în 2003 şi 2004, legi cu prevederi abrogate încă din 2001.

S-a susţinut în doctrină şi opinia potrivit căreia art. 87 alin. 1 lit. a din Legea nr. 161/2003 este în continuare în vigoare pornind de la faptul ca acesta acţionează ca o normă specială ce derogă de la norma generală instituită prin art.57 alin. 7 din Legea nr. 215/2001, forma republicată. S-a mers şi pe ideea ca Legea nr. 161/2003 a fost adoptată ulterior Legii nr. 215/2001 motiv pentru care Legea nr. 161/2003 ar avea întâietate. În opinia noastră aceste susţineri nu sunt întemeiate, pentru că, dispoziţia din art. 57 alin.7 al Legii nr. 215/2001, forma republicată nu are caracterul unei norme generale, pentru că această dispoziţie, fiind introdusă prin Legea nr. 286/2006, este de dată mai recentă decât prevederea din art.87 alin.1 lit. a al Legii nr. 161/2003 şi pentru că, aşa cum am discutat pe larg, mai sus, art. 133 alin.2 al Legii nr. 215/2001, forma republicată (introdus prin art. I, pct. 111 al Legii nr. 286/2006) a abrogat incompatibilitatea dintre calitatea de consilier local şi cea de viceprimar prevăzută de art. 18 alin.2, teza a doua al Legii nr. 393/2004 cu modificările ulterioare, ceea ce înseamnă şi abrogarea implicita a reglementării din art. 87 alin.1 lit. a al Legii nr. 161/2003 cu modificările şi completările ulterioare.

Justeţea opiniei potrivit căreia dispoziţia art. 87 alin. 1 lit a din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, cu modificările şi completările ulterioare a fost abrogată implicit prin Legea nr. 286/2006 este dovedită şi de faptul ca la nivelul unitarilor administrativ-teritoriale (comune, oraşe şi municipii) sunt aplicate prevederile art. 57 al. 7 din *Legea administraţiei publice locale*, forma republicată şi nu prevederile art. 81 al. 1 lit. a al Legii nr. 161/2003. Daca avem în vedere, spre exemplu, municipiile cele mai mari din România : Bucureşti, Iasi, Cluj-Napoca,

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

Timişoara, Galaţi, Braşov, Constanţa, Craiova vom observa în organigrama* lor că persoana care are calitatea de viceprimar are şi statutul de consilier local.

Având în vedere faptul că abrogare implicită a dispoziţiei art. 87 alin. 1 lit. a al Legii nr.161/2003 nu a fost remarcată nici măcar în fişa Legii nr. 161/2003 din Repertoriul Legislativ de pe site-ul Camerei Deputaţilor† (un repertoriu extrem de util pentru a urmări modificările legislative), se impune, de lege ferenda, modificarea dispoziţiilor art. 87 al Legii nr.161/2003 în acord cu prevederile art. 57 alin. 7 din Legea nr. 215/2001, Legea administraţiei locale, forma republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Concluzii

Începând cu data de 21 iulie 2006 (data intrării în vigoare a Legii nr. 286/2006), calitatea de viceprimar a devenit compatibilă cu cea de consilier local fiind abrogate explicit art. 18 alin.2, teza a doua al Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleşilor locali, cu modificările ulterioare şi implicit art.87 al. 1 lit. a al Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, cu modificările ulterioare. De lege ferenda, se impune modificarea dispoziţiilor art. 87 al Legii nr.161/2003 în acord cu prevederile art. 57 alin.7 din Legea nr. 215/2001, Legea administraţiei locale, forma republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

* A se consulta următoarele adrese web: http://www.primaria-iasi.ro , http://www.primariacraiova.ro , http://www.primariatm.ro/, http://www.primaria-constanta.ro , http://www.primaria.galati.ro/, http://www.brasovcity.ro/, http://www.primariacj.ro/, http://www.pmb.ro/ (accesate pe 6 octombrie 2009).

† Fişa Legii nr. 161/2003, [Online] la adresa http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.frame ,accesată pe 6 octombrie 2009.

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010

References:

Legea nr. 215/23 aprilie 2001, Legea a administraţiei publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României. Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001 şi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007 cu modificările şi completările următoare, ultima modificarea fiind cea introdusă prin Legea nr. 131 din 24 iunie 2008 (Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.485 din 30 iunie 2008).

Legea nr. 215/2001, Legea a administraţiei publice locale, forma republicată cu modificările şi completările ulterioare.

Legea nr.144/21 mai 2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale de Integritate (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 359/25 mai 2007 şi republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 535/3 august 2009).

Constituţia României revizuită prin Legea nr.429/2003.

Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.139 din 31 martie 2000, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004, cu modificările şi completările ulterioare, ultima modificare fiind introdusă prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 61/3 iunie 2009 (Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.390/9 iunie 2009).

Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice a Republicii Socialiste România, (1980). *Istoria dreptului românesc*, Vol.I, Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti

Guţan M. (2008). *Istoria dreptului românesc*, Ediţia a 2-a revăzută şi adăugită, Editura Hamangiu, Bucureşti,

Guţan, M. (2005). *Istoria administraţiei publice locale în statul roman modern*, Editura All Beck, Bucureşti,

Petrescu, R. N. (2009*). Drept administrativ,* Editura Hamangiu, Bucureşti

Răuschi, Ş. (1993). *Drept civil. Partea generală. Persoana fizică. Persoana juridică*, Editura Fundaţiei „ Chemarea", Iaşi

http://www.primaria-iasi.ro ,
http://www.primariacraiova.ro ,
http://www.primariatm.ro/,
http://www.primaria-constanta.ro ,
http://www.primaria.galati.ro/,
http://www.brasovcity.ro/,
http://www.primariacj.ro/,
http://www.pmb.ro/
http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.frame

DARIESCU, C., PUPAZAN, C., (2010) Is the status of deputy mayor incompatible with the status of local counselor? in Jurnalul de Studii Juridice, Anul V, Nr. 1-2/2010